

229890

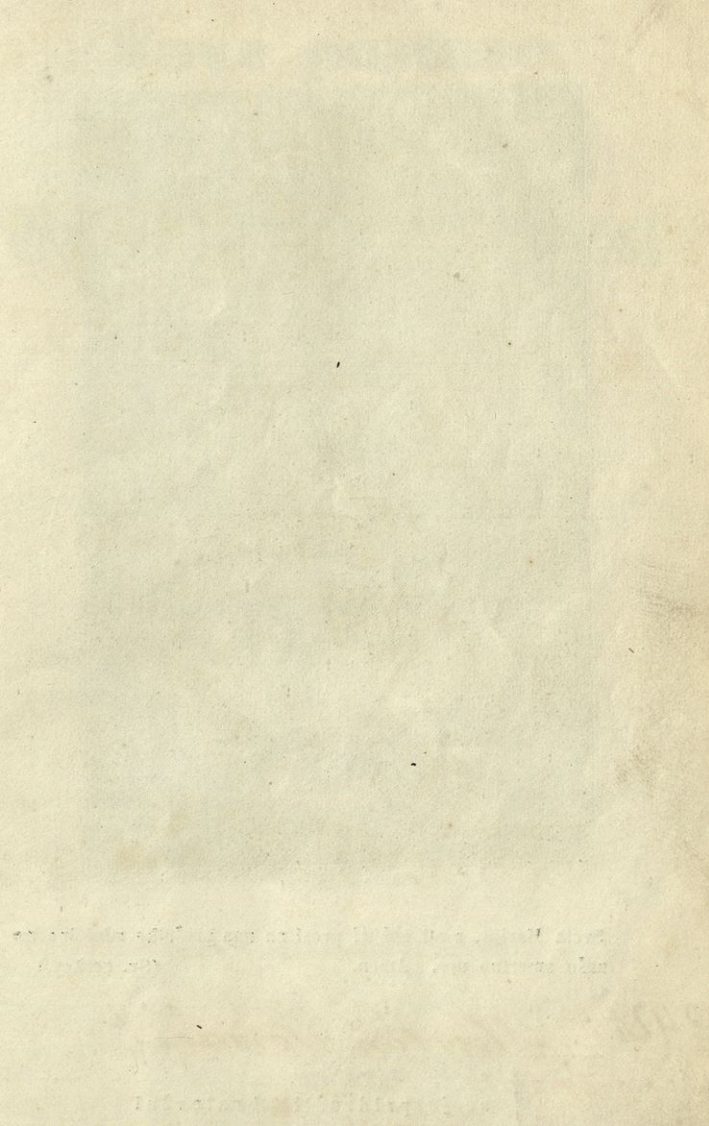
The image shows the front cover of an antique book. The cover is made of a dark brown, heavily textured material, likely leather or a similar synthetic material, which is significantly worn and aged. The surface is covered in numerous small, dark spots and larger areas of discoloration, particularly in shades of blue and green, suggesting mold or water damage over time. A prominent vertical crease runs down the center of the cover, indicating the spine's hinge. In the upper left corner, the number '229890' is stamped in a simple, dark ink. The overall appearance is that of a well-used, historical volume.

2

No 3

142

Wattier pxt.

122. Stahlstich v. Carl Mayer's Kunst-Anstalt in Nürnberg.

Sveta Marija, mati božja! prosi za nas grešnike zdaj ino na
našo smertno uro. Amen. (Sv. cerkev.)

#421. Paul
Martin Tomazic

se je pridružila bratovski

9. Marca 1856.

St. susca 877

Nove postave
starodavne bratovšine
Materre Božje sedem žalost
v Celji.

Razglasil

Urban Dietrich,

mestni kaplan v Celji in vodja braterne.

Z pervoljenjam milostliviga škofa
Lavantinskiga.

V Celji, 1856.

Natisnil Eduard J. Jeretin.

249890

249890

„In Juda (Makabejic) je jél denarje skupaj nabirati, in je poslal 12000 srebernikov v Jeruzalem, da bi se spravna daritev darovala za mertve, kajti je dobrih in pobožnih misel bil za stran vstajenja. Ako bi ne bil upal, da bodo ti, ki so (v vojski) padli, zopet vstali, bi bilo napčno in prazno, za mertve moliti. Marveč misel je, da je taistim zelo velika gnada prihranjena, ki so v pobožnosti vmerli. Sveta in izveličanska misel je tedaj, za mertve moliti, da bi bili od svojih grehov odrešeni.“ II. Mak. 12, 43—46.

N 1048/1976

Že pred 16^{tim} stoletjem se je vtemelila v Celji pobožna bratovšina Matere Božje sedem žalost vernim dušam v pomoč — in je slovela na daljne kraje, kakor nam še stare bukve bratovšine spričujejo. Spoštovana je bila od raznih stanov, — mešnikov, žlahtnikov, rokodelcov in kmetov, — ljubljena od vsih udov ko duhovna mati, ki vmirajoče v svoje varstvo sprejema, in za njih dušni pokoj v večnosti skerbi.

Imela je ta braterna mnoge imenitne pravice in svoje postave, po katerih se je ravnala in oskerbovala. Po tolikajnih posvetnih spremembah pa, ki so zlasti od pretečeniga stoletja sem braterni nje stare pravice

zlo kratile, ni bilo več mogoče, jo po starih postavah vladati. Treba je tedaj bilo, jo po drugih novih postavah osnovati, da bi zopet oživila in bila sedajnim in prihodnim rodovom v tolažbo ino pomoč. To se je zdaj v kratkim zgodilo, ker smo za njo nove pravila osnovali, jih milostlivimu škofu Antonu Martinu v presodbo poslali, in 12^{tega} Januarja 1856 slavno škofovo poterjenje ponovljene bratovšine prijelo.

Razglasim tedaj nje nove pravila iz dvojniga vzroka, prvič: da bodo stari udje svoje nove braternine dolžnosti in dobrote spoznali, drugič: da bi se jih po tem oznanilu prav veliko zlasti iz Celjske fare na novo va-njo zapisalo.

I.

Sveti namen bratovšine je:

1. Izprositi živim udom srečno zadnjo uro po priprošnji Matere Božje 7 žalost;

2. Preskerbeti mertvim udom večni mir in pokoj.

II.

Pripomočki k temu svetimu namenu so :

1. Pobožna molitev družbenikov;
2. Darovanje svete maše;
3. Zasluzenje sv. cerkvenih odpustkov, ki se tudi za dušni pokoj rajnih obrniti dajo.

III.

Dolžnosti, ki jih imajo udje do bratovšine so té le:

1. Moliti vsak dan en Oče-naš in eno češeno-Marijo za srečno zadnjo uro v čast Matere Božje 7 žalost;
2. Hoditi k braterninim opravilom in pa, kedar kdo od bratovšine umerje, ga spremiti na pokopališe;

3. Si služiti sv. odpustke, in jih obračati tudi v dušni mir rajnih bratov in sester.

(Ako se pa kakova teh imenovanih dolžnost opusti, ni greh; ker braternine dolžnosti si nakladati in jih izpolnovati keršanska postava ne zapoveduje, ampak le svetuje.)

4. Plačati imajo družbeniki vodju bratovšine vsako leto 20 kr. srebra za braternine sv. opravila in za kinčenje hraternine kapelice Matere Božje 7 žalost.

IV.

Dobrote, ki jih dobivajo udje od bratovšine so:

1. Vsako leto se obhaja na god Matere Božje 7 žalost (v petek pred cvetno nedeljo) slovesno opravilo s pridigo in péto mašo za srečno zadnjo uro vsih živih udov. Po pridigi se porajta pričujočim bratom in sestram, kako da se

je letno plačilo v prid bratovšine obernilo; za tega del se rajta leto bratovšine od eniga cvetniga petka do drugiga.

2. Vsako leto se obhaja v tednu po vsih vérnih dušah obletnica za dušni mir in pokoj mertvih udov.

3. Za vsakiga brata (ali sestro), kedar umerje, je še posebej péta mertvaška maša v žalostni kapeli, in po sv. maši se molijo 3 Oče-naši in češene-Marije za - nj.

Vsako braternino opravilo se v nedeljo poprej očitno pri obeh farnih opravilih oznani.

4. Ako od potrebnih stroškov iz letniga plačila še kaj ostane, se pa še tihe sv. maše za mertve udje berejo.

Razun teh dobrot pridejo živim in mertvim udom še imenitni cerkveni odpustki v dušni blagor, ako jih živi udje v določenih dneh zaslužijo.

Sveti Oče, Papež Klemen VIII. so namreč to častito bratovšino že v starodavnih časih

na svojim rimskim sedežu slavno poterdili in jo z imenitnimi odpustki obdarovali, kar nam kaže Njih papežovi list od 10. Novembra 1597, ko-ji-ga nam je Božja previdnost potem, ko je bil dolgo že skrit, zopet in sicer pred kratkim najti dala, kakor da bi nam bil Bog očitno in čudno pomagati hotel, preljubo bratovšino Matere Božje 7 žalost na novo oživiti.

Podeli se po tem papežovim listu družbenikom

popolnoma odpustek:

1. Na dan pristopa v bratovšino, kedar se čisto spovejo, in sv. rešno Telo prejmejo;
2. V praznik Oznanenja Matere Božje, ako od njegovih bilj do večera praznikoviga saj enkrat kapelico Matere Božje 7 žalost objišejo, v njej pobožno molijo, in v tem svetim času tudi sv. Sakramente prejmejo;

3. Na smertno uro, ako se vmirajoči družbenik poprej izpové in sv. obhajilo prejme, če pa ne more več sv. Sakramente prijeti, — ako saj presladko Ime Jezusa Kristusa z ustni ali v sercu pobožno izreče.

4. **Nepopolnoma odpustek za 7 let in 7 kvadragen**, (to je: za 7 let in 7krat 40 dni pokore) se pa podeli:

V praznik vnebovzetja Matere Božje, — na god rojstva sv. Janeza Kerstnika, — sv. apostola Tomaža, — ob sv. 3 Kraljih; — ako udje v teh sv. dneh žalostno kapelo objišejo, in v njej po namenu sv. Očeta Papeža molijo, da bi keršanski oblastniki v lepi slogi in edinosti živeli, ljubi mir ohranili, kriva véra se če dalej bolj zatirala, prava véra pa razširala.

5. Odpustek za 60 dni se pa družbenikom podeli :

Kolikorkrat se pri kakim svetim opravilu bratovšine snidejo, — vbogajme dajo, — sami sebe ali pa koga družiga s sovražnikom spravijo, — kedar presveto rešnje Telo k bolniku, ali merliča na njegovim poslednim potu na pokopališče spremijo; — kedar kakiga grešnika z lepim opominovanjem spreobernejo, — nevedne podučijo, ali kako drugo lepo delo keršanskiga vsmilenja dopernesejo.

V.

Družbenikov se vzame v bratovšino le 700; kedar je to število dopolnjeno, se tako dolgo nobeden na novo va-njo ne vzame, dokler kdo od bratovšne ne odmerje; če se pa kdo prej oglasi, se pa posebej zapiše, da potlej na versto pride, kedar kdo vmerje. V znamenje, da je v bratovšino sprejet, mu

vodja bratovšine podobo Matere Božjo 7 žalost podeli.

Družbeniki, ki v Celjski fari prebivajo, so dolžni brate in sestre, ki blizo njih stanujejo, kedar vmerjejo, voditelju bratovšine sami naznaniti, daljni udje jih pa v list zapisati, ko ga braternini poslanec vsako leto k njim na dom prinese.

VI.

Pervo pravico do bratovšine imajo Celjski farmani iz mesta in okolic, drugo pa tisti farmani, ki ob brégovih Savine, Drave in Dravine prebivajo, ki so se njih prededje od nekđaj za podpero te bratovšine slavno obnašali, ter jo do denašnjiga dne s svojo pobožnostjo ohranovali.

Novi udje, ki se za bratovšino oglasijo, ne smejo čez 60 let stari biti, ker so si udje že tudi po starih postavah dobrote bratovšine skoz neke leta pobožno zaslužiti mogli.

Kdor svojih dolžnost do bratovšine za stran plačila leto ino dan zavnemari, se iz bratovšine izbriše.

VII.

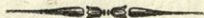
Nar vikši varh bratovšine so milostlivi Lavantinski škof, — nje prvi oskerbnik pa visoko-vredni infulirani Celjski opat, ki pa vodstvo bratovšine nekimu svojih namestnikov izročijo.

Bog daj svoj blagoslov k novimu vpe-ljanju starodavne bratovšine, naj bo ljubezniva kapelica Matere Božje 7 žalost čez dalej obilniši zbirališe novih udov, ki se v varstvo žalostne Matere Božje podajó, ter si hočejo po njeni premogočni priprošnji potrebno pomoč za svojo zadnjo uro pripraviti in skoz obilne duhovne dobrote bratovšine svojo posledno pot v večnost polajšati. Kako sladko jih bode tolažila enkrat na smertni postelji

vesela misel: „Družbenik imenitne bratovšine sim, pod varstvom Matere Božje stojim, — ni se meni treba bati, da bi se zgubil moj spomin, kajti ljubeznivih bratov in sester zapustim, ki bodo za večni mir moje vboge duše skerbeli, za me molili, za me nali darovati spravno daritev svete maše, in mi poslali v kraj vjic od dobe do dobe svojih zasluženih sv. odpustkov.“

VSE K VIKŠI ČASTI BOŽJI,
K POČEŠENJU MATERE BOŽJE,
IN K NAŠIMU IZVELIČANJU!

V Celji na Svečnico 1856.

vesela misel. Družbenik imenite bratstvo
 svoj god najsvetom Matero Bozjo stojim
 ni se meni treba dati, da bi se zgubil moj
 spomin, kajti ljubeznivih bratov in sester
 zapustim, ki bodo za večni mir moje vboje
 duše skrbeli, za me molili, za me nali da
 tovari spravno bratov svete mase, in mi
 postali, kaj vje od dobre do dobre svojih
 zaslužnih av. obdarov.

IN K NAŠIMU IZVELICANJU
 K POČEŠENJU MATERE BOZJE
 V SV. KIRKI GASTI BOZJI

...v letu 1850...
 ...

...v letu 1850...
 ...

